

Een interview met Michele Geraci

Op 24 augustus 2014 heeft Michele Geraci bij Capo sant'Ampeglio, Bordighera, een diepte bereikt van -253 meter en werd daarmee de diepste Italiaanse duiker.

- Maar Michele, jouw bedoelingen waren ambitieuzer...

Mijn doel was diep te gaan, heel diep: 340 meter, een diepte die ik in maximaal 14 minuten moest bereiken omdat ik anders mijn back-up luchtvoorraad zou oppeuzelen, de voorraad die bedoeld was voor het geval van een gascrash (het breken van een gaslijn).

Een probleem met een klep vertraagde me en op minuut 14 klokte ik net onder de 250 meter. Dus stopte ik mijn afdaling.

- Maar je kwam er toch glimlachend vandaan...

Ja, het was een goede duik en ik voelde me goed erna. Soms is stoppen heel moeilijk om te doen, als je kunt stoppen betekent het dat je jezelf in de hand hebt.

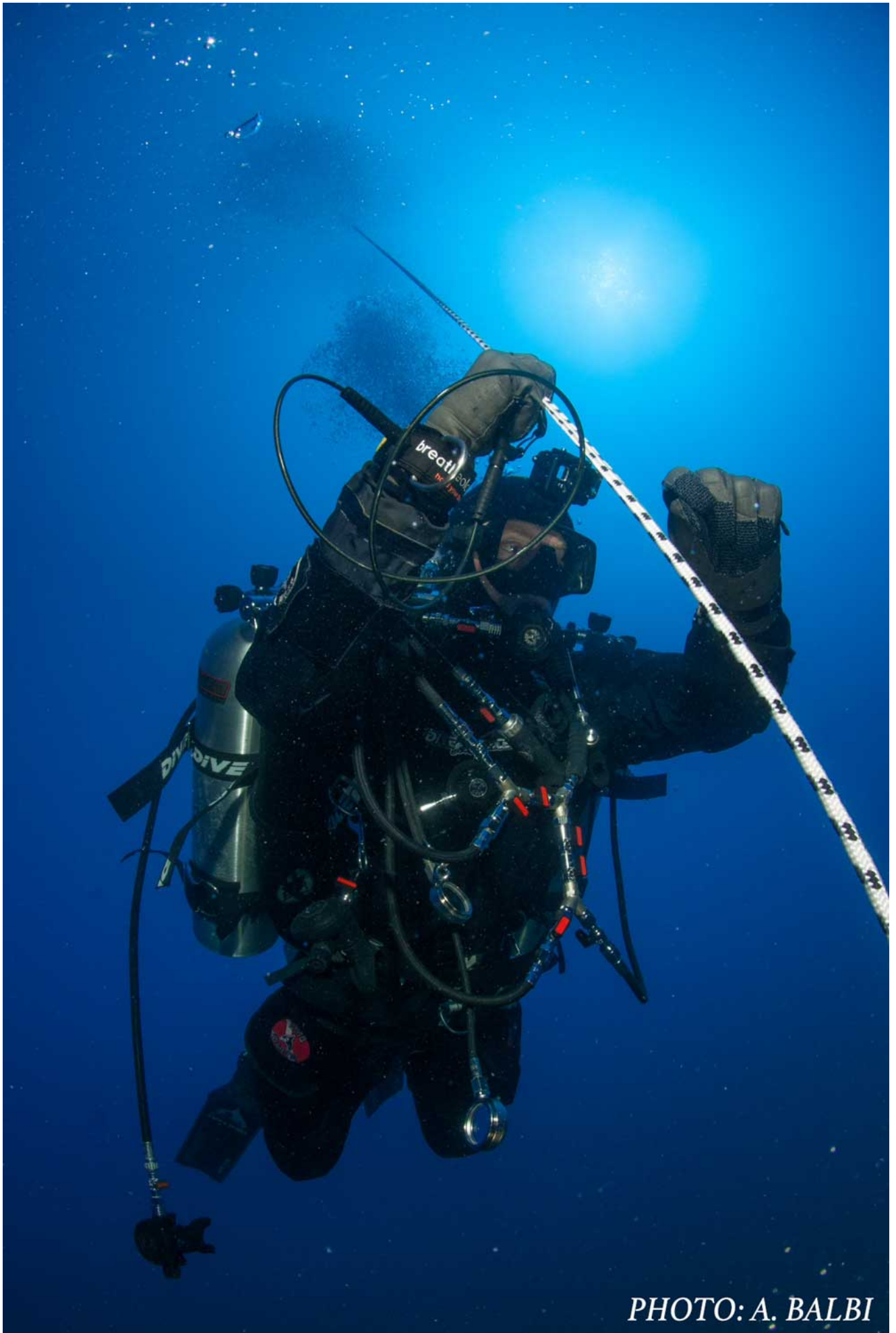

PHOTO: A. BALBI

- Jij en duiken: hoe is het verhaal begonnen?

Mijn vader is een duiker van de oude school en toen ik 8 was bevestigde hij een kleine 4-liter 'Aralù' fles op mijn rug. Ik kan het me nog steeds herinneren, ik ging vanaf het strand het water in en er werd van me verwacht dat ik er maar 10 minuten in zou blijven, maar hij moest wachten tot ik al mijn lucht op had, ik wilde er niet meer uitkomen...

- Wat kwam eerst, apneuduiken of persluchtduiken?

Apneuduiken! Ik ging vroeger altijd voor mijn kat vissen. Tegenwoordig beschouw ik het allemaal gewoon als duiken en ik wissel af tussen perslucht, rebreather en apneu, tussen fotografie en vissen. Als ik 's morgens wakker wordt, kijk ik naar de zee en beslis dan.

- Jij en DAN: verzekeringen of onderzoek?

Ik heb mijn verzekering bij DAN in 1994 afgesloten, tegelijk met mijn vervolgcursus, maar ik begreep al gauw dat er meer bij kwam kijken en in 1997 ben ik DAN oxygen provider instructeur geworden. Wat later heb ik meegedaan aan een researchproject met de zwarte dozen die geleverd waren door Uwatec; ik verzamelde gegevens betreffende duikprofielen, Toentertijd dook ik al geregeld naar 150 meter en ik dacht dat het belangrijk was mijn ervaringen te delen omdat er niet veel statistieken zijn over die soort duiken. Maar er is nog iets dat ik prettig vind bij DAN: de menselijke benadering van hun onderzoekers, dat is iets dat verder gaat dan koude statistieken, tabellen en cijfers.

- Een angstig moment?

Ik ben DAN dank schuldig. Ik kan zeggen dat ik mijn leven aan DAN te danken heb, hoewel het toevallig gebeurde. Mijn duik voor het record omvatte een afdaling aan een verticale kabel. Er was geen groot risico op vast raken, een mes had zeer geringe prioriteit, dus liet ik het achter aan het oppervlak. Tijdens de opstijging op een diepte van 140 meter merkte ik dat mijn vijf-flessen set vast was komen te zitten in een lus van de camerakabel. Ik kon niet meer omhoog of omlaag! Ik zat vast en toen ik op het scherm van mijn computer keek, zag ik een klein help-jezelf mesje dat DAN me 6 maanden eerder had geschonken. Ik had het in het polsbandje van mijn computer gestoken en was het helemaal vergeten! Zelfs nu nog krijg ik kippenvel als ik naar de video kijk.

- Vertel me over een WAUW moment.

Zo maar een voorbeeld: ik was met een vriend aan het duiken op het Tripitz wrak in Sanremo en aan het eind van de duik verscheen er een dolfijn bij ons in de buurt, zo'70 meter verderop! Maar het ongelooflijke is dat we de volledige anderhalf uur decompressie door hebben gebracht met het bewonderen van zijn

capriolen. Nadat we het water uit waren gegaan en onze uitrusting afgelegd hadden, gingen we weer met hem duiken en later vergezelde hij ons naar de haven terwijl hij voor de boeg aan het spelen was. Werkelijk wauw!

- Wat draag jij als instructeur en consultant bij aan duikveiligheid?

Ik heb een heleboel projecten uitgevoerd, waarvan de meeste ontwikkeld werden tijdens federale trainingsprogramma's en ik wijd me nu aan de veiligheid voor apneuduikers tijdens diep-duik wedstrijden. Afgelopen oktober had ik de eer om aangesteld te worden als hoofdscheidsrechter bij de CMAS Apnea Outdoor World Championships. In de toekomst hopen we zelfs eenvoudige trainingssessies net zo veilig te maken als de wereldkampioenschappen zelf.

- Een typische dag en de rol van een duiker bij de brandweer.

We werken in 12 uur ploegen, zowel overdag als 's nachts. Overdag beginnen we om 8 uur samen met onze collega's van het hoofdkwartier, ontbijt om 9 uur en daarna oefenen, in de zee als dat mogelijk is of anders in een zwembad. Na de lucht wat onderhoudswerk en na 17 uur, indien we geen "bellen" hebben opgelopen een fitness- of hardloopsessie. Natuurlijk staan we altijd klaar om in een noodgeval in actie te komen. Iedere dag wijzen we twee van onze duikers aan als helikopterbemanning.

- Jouw geheime duikdroom?

Wel ik zou graag dieper dan 300 gaan en niet alleen vanwege het record en ik werk er nu naar toe. Maar waar ik op dit moment het meeste om geef is het apneuproject. Ik zou het graag op TV uitgezonden willen zien tijdens de Olympische Spelen. Ja, dat is waarschijnlijk mijn droom.

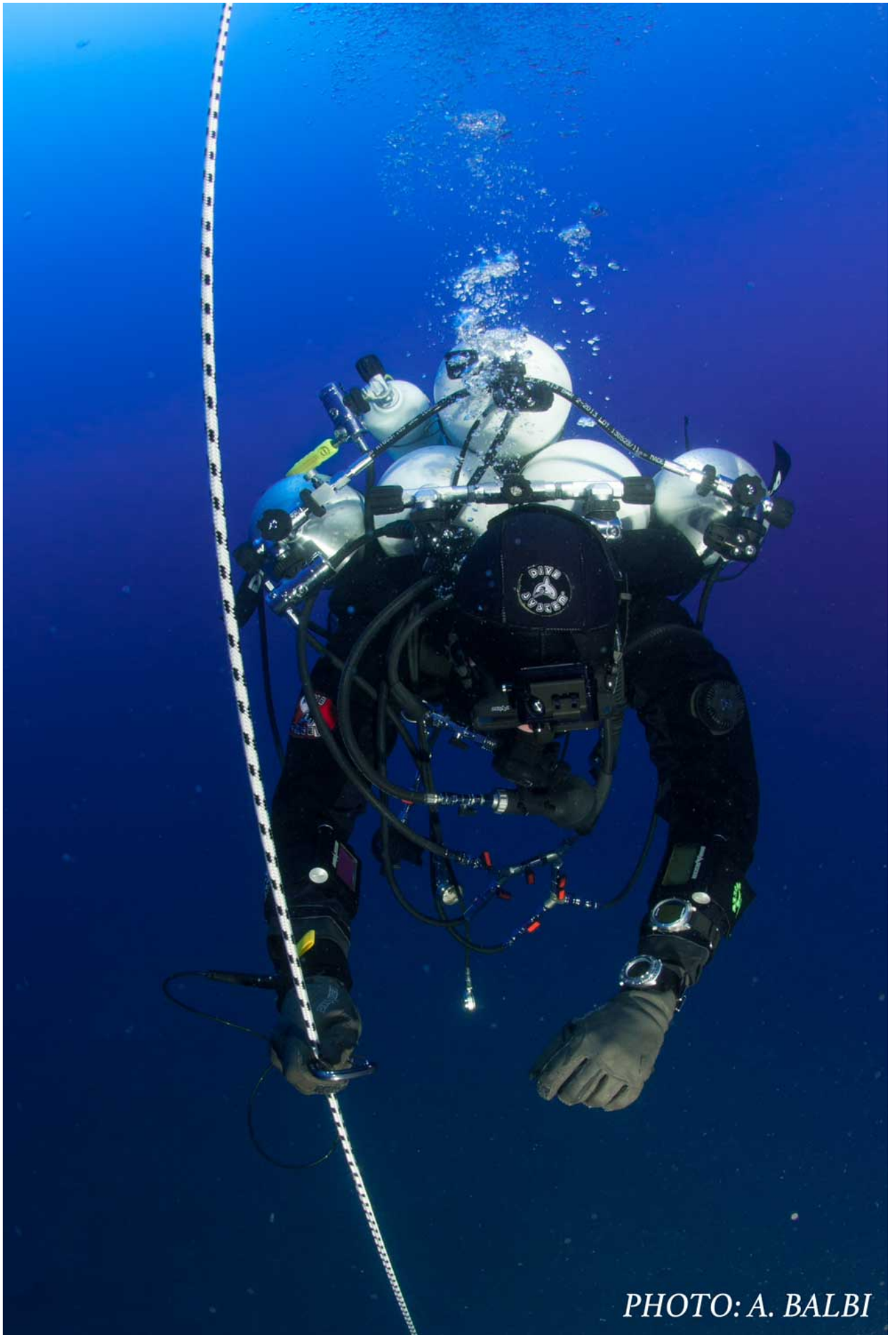

PHOTO: A. BALBI

- Laten we het eens hebben over jouw favoriete duikstek, de 'tombant des americains' in Nice...

Het is de plek waar ik als diep duiker opgroeide. De "Tombant" is een ongelooflijke, verticale wand. Er is een top op 55 meter, steile rotsen bedekt met enorme gorgonen, de 55-85 meter gordel is zo mooi, hij ziet eruit als de Malediven, rood koraal, zwart koraal, sponzen in allerlei soorten! Aan de voet van de verticale wand is een kort, hellend modderplateau, dat normaal mistig en spookachtig is. Het verleidt je niet om er doorheen te gaan, maar als je er eenmaal doorheen bent, bevind je je aan de top van een grot, met de bodem op een diepte van 118 meter. Je hebt het gevoel dat je in een film beland bent, de adrenaline is sterk, je kunt je alleen maar ontspannen als je doorgaat. Na 160 meter zijn er meer rotsen, de wand wordt overweldigend, er zijn rotsblokken met vreemde vormen die uit de zeebodem oprijzen als Gargouille (monster waterspuwers). Onder de 200 meter, een heleboel modder... dit is de bodemloze zone.

Profiel

- Dierenriemteken: Maagd
- Leeftijd: 39
- Afkomstig uit: geboren in Sanremo in 1976, hij woont tussen Genoa en Ventimiglia
- Favoriete duikstek: Tombant des americains (Nice, Frankrijk)
- DAN lid sinds 1994

Chronologie

- 1995 divemaster
 - 1997 sportduik- en DAN zuurstofinstructeur
 - 1998 technisch duik instructeur
 - 2000 trimix trainer en CCR duiker
 - 2003 Brandweerduiker
 - 2012 Wereldrecord voor zelfstandig persluchtduiken zonder assistentie , 212,5m in Nice in 2012
 - 2014 Italiaans record allet tijden (wereldrecordpoging) 253m Bordighera
-

<https://www.youtube.com/watch?v=iZX7JjbBXKE>

https://www.youtube.com/watch?v=0zk_ktKbkIs

<https://www.youtube.com/watch?v=S4rnV9GsVgg>